

A Magyar Köztársaság nevében!

A Pécsi Ítéltábla a Dékány Ügyvédi Iroda (ügyintéző dr. Dékány Alexandra pártfogó ügyvéd, 7623 Pécs, József A. u. 3.) által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek - a személyesen eljáró **I.rendű alperes neve** (I.rendű alperes címe) I.r., valamint a **II.rendű alperes neve** (II. rendű alperes címe) II.r. alperes ellen közös tulajdon megszüntetése iránt a Baranya Megyei Bíróság előtt 15.P.20.342/2009. ügyszám alatt folyamatban volt perében a 2009. szeptember 24. napján kelt 6. sorszámú ítélete ellen a felperes részéről 7. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

Ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - fellebbezett részében - helybenhagyja.

Megállapítja, hogy a pártfogó ügyvéd másodfokú eljárásban felmerült díját az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével elrendelte a H község belterületi, 2774. helyrajzi szám alatt nyilvántartott, lakóház, udvar, gazdasági épület megnevezésű, természetben H, D. u. 18/2. szám alatti ingatlanon a felperes és az I. rendű alperes közös tulajdonának árverési értékesítés útján történő megszüntetését. Az ingatlan legkisebb vételárát 13.000.000 forintban állapította meg, valamint az I. rendű alperest kötelezte a sikeres árverési értékesítést követően az ingatlan kiürítésére, valamint az ingatlan árverési vevőnek történő átadására. Rendelkezett továbbá a II. rendű alperes jelzálogjoggal biztosított 18.604 CHF és járulékainak árverési

vételárból történő kielégítéséről, a végrehajtás költségeinek viseléséről. Mindezek tûrésére pedig a II. rendû alperest kötelezte.

A perköltség vonatkozásában akként rendelkezett, hogy a felek saját költségüket maguk viselik azzal, hogy a felperes részére kirendelt pártfogó ügyvédi díjat az állam viseli. Kötelezte továbbá a felperest és az I. rendû alperest fejenként 165.000-165.000 forint feljegyzett eljárási illeték megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság ítélete indokolásában kifejtette, hogy a felek közös tulajdonában álló ingatlan természetbeni megosztására, a közös tulajdon megváltással történő megszüntetésére lehetőség nincsen, s mivel mindkét tulajdonostárs egyezően árverés útján kérte az ingatlan értékesítését, annak elrendelése, és az ezzel kapcsolatos feltételek teljesítésére kötelezés indokolt.

A feljegyzett eljárási illeték kapcsán hivatkozott arra, hogy a felperes részére a per megindításakor illeték-feljegyzési jogot, utóbb olyan személyes költségmentességet engedélyezett, amelynek hatálya az engedélyezést megelőző eljárási szakra nem terjed ki, ennél fogva e későbbi költségkedvezmény a felperes illetékfizetési kötelezettségét nem érinti, ezért annak utólagos megfizetésére - I. rendû alperessel 1/2-1/2 arányban megosztva - köteles.

Az ítéletnek kizárólag a feljegyzett illeték utólagos megfizetésével kapcsolatos rendelkezése ellen a felperes pártfogó ügyvédje útján fellebbezett, melyben az elsőfokú bíróság ítéletének e körben történő megváltoztatását kérte akként, hogy a másodfokú bíróság állapítsa meg, hogy a felperest terhelő 165.000 forint eljárási illeték az állam terhén marad. Kérte továbbá a pártfogó ügyvédi munkadíj megállapítását.

Indokként arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság a személyes költségmentesség engedélyezését követően nem megfelelően járt el, amikor a felperest az illeték ráeső részének utólagos megfizetésére kötelezte. Álláspontja szerint a felperesnek az eljárást befejező ügydöntő határozat meghozataláig illetékfizetési kötelezettsége nem keletkezett, ugyanis az illeték-feljegyzési jog alapján mentesült az illeték előzetes megfizetése alól, a később engedélyezett személyes költségmentesség pedig kihat az eljárás végén megfizetendő illeték lerovásának kötelezettségére is.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság helyesen kötelezte a felperest a le nem rótt elsőfokú eljárási illeték fele részének megfizetésére, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet - a fellebbezéssel érintett részében - a Pp.253.§-ának (2) bekezdése alapján, utalással a 254. §(3) bekezdésére is, helyes indokainál fogva hagyta helyben.

A másodfokú bíróság a fellebbezéssel összefüggésben az alábbiakra mutat rá.

Az a felperesi álláspont, miszerint az illeték megfizetésének kötelezettsége - illeték-feljegyzési jog engedélyezése esetén - csak az eljárást befejező ügydöntő határozat meghozatalakor keletkezik, téves.

Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII.tv. (Itv.) 3.§-ának (4) bekezdése szerint ugyanis az eljárási illetékkötelezettség az eljárás megindítása iránti kérelem előterjesztésekor keletkezik. Az Itv.59.§-ának (1) bekezdése szerint engedélyezhető illeték-feljegyzési jog pedig csupán az illeték előzetes megfizetése alóli mentességet jelenti, s nem szünteti meg a le nem rótt eljárási illeték utólagos megfizetésére irányuló kötelezettséget, csupán - a későbbi rendelkezéstől függően - a teljesítés időpontját halasztja el, s a fizetésre kötelezett személyében következhet be változás a perköltség viselés szabályai szerint.

A felperest jelen esetben a személyes költségmentessége nem mentesíthette az illeték ráeső részének utólagos megfizetése alól.

A 17/1995. (VII.25.) IM rendelettel módosított 6/1986.(VI.26.) IM rendelet (Kmr.) 5.§. (5) bekezdése ugyanis rögzíti, hogy ha a fél a költségmentesség engedélyezését az eljárás megindítását követően kéri, a költségmentesség hatálya - ha e rendelet másként nem rendelkezik - nem terjed ki az eljárásnak az engedélyezés előtti szakaszára.

E kedvezőbb feltételt nyújtó kivételeket a rendelet 10.§-ának (1) bekezdése rögzíti, arra az esetre ha a fél az elsőfokú ítélet meghozatala után részesül kedvezményben az itt meghatározott feltételek fennállására tekintettel. A jelen esetben azonban nem erről van szó.

A 2/I. sorszám alatt elutasított felperesi személyes költségmentesség iránti kérelemben hivatkozott körülményekben ugyan történt hátrányos változás - a felperes albérletének megszűnése -, azonban az elsőfokú bíróság jogerős, 6. sorszám alatti, személyes költségmentességet engedélyező végzésében kizárt visszamenőleges hatály utólagos érvényesítésére nincs lehetőség.

Erre figyelemmel a Kmr.5.§-ának (2) bekezdése szerint az eljárás folyamán később engedélyezett teljes személyes költségmentességet élvező felperes a Pp.84.§-ának (1) bekezdése szerinti kedvezményekben az engedélyező végzés jogerőre emelkedésének napjától részesült, így az eljárás kezdetekor fennálló illetékfizetési kötelezettsége alól nem mentesült.

A felperes fellebbezése sikertelen volt, személyes költségmentessége folytán azonban a pártfogó ügyvédi képviselő díját a Pp.87.§-ának (2) bekezdése alapján az állam viseli, csakúgy, mint az Itv.46.§-ának (1) bekezdése szerinti fellebbezési eljárási illetéket, mint meg nem térülő költséget a Kmr.13.§-ának (2) bekezdése, valamint a 14. §-a alapján.

A pártfogó ügyvédi díj összegét azonban - a pártfogó ügyvéd kérelmére - nem a bíróság, hanem a 2003. évi LXXX. Tv. 62. §-a (1) bekezdésének c) pontja, illetve az 56/2007. (XII.22.) IRM 87.§-ának (1) bekezdése értelmében az Igazságügyi Hivatal területi jogi segítségnyújtó szolgálata állapítja meg. Ennek érdekében az elsőfokú bíróságnak a Pp.87.§-ának (2) bekezdése szerinti adatok közlésével értesítenie kell a szolgálatot.

Pécs, 2010. január 28.

dr. Veszeley József s.k. a tanács elnöke, dr. Szentpéteriné dr. Bán Erzsébet s.k. előadó bíró, dr. Kutasi Tünde s.k. bíró